

ת"פ (ירושלים) 13556-08-24 - מדינת ישראל נ' חסן עאצי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13556-08-24 מדינת ישראל נ'
עאצי(עציר)
ת"פ 57135-05-24 מדינת ישראל נ'
עוסמאן(עציר) ואח'
ת"פ 57038-05-24 מדינת ישראל נ'
רביע(עציר)

לפני כבוד הנשיא שמואל הרבסט

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"ענף תביעות מחוז ש"י
משטרת ישראל

נגד

הנאשם
חסן עאצי
ע"י ב"כ עוה"ד חיים הדיה

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון.

כתב האישום הוגש נגד הנאשם ושני נאשמים נוספים: האחד, יוסף רביע אשר בעניינו ניתן זה מכבר גזר דין (להלן: "יוסף") והשני, עבד טליע עוסמאן אשר טרם נגזר דינו (להלן: "טליע").

כתב האישום המתוקן מתאר כי במהלך החודשים מרץ ומאי 2024 עבד טליע כנהג אמבולנס בחברת "אמבולנס חדרה" והחזיק ברשותו שני רכבי אמבולנס שנושאים סממנים חיצוניים בולטים של רכב חירום.

הנאשם פעל יחד עם טליע ויוסף כחוליה שעסקה בהסעת תושבים זרים ללא היתרי כניסה משטחי יהודה ושומרון לשטח ישראל.

במסגרת התוכנית העבריינית שקשרו השלושה, איתרו הנאשם ויוסף תושבים זרים שביקשו להיכנס לישראל ללא היתר. טליע הסיע אותם אל תוך שטח ישראל ברכבי האמבולנס מתחנת הדלק "סונול בית חורון" שבכביש 443 אל תוך שטח ישראל דרך מחסום עופר והוריד אותם, לרוב, בכיכר עטרות בירושלים, תמורת תשלום כספי.

כתב האישום המתוקן כולל 6 אישומים.

האישום הראשון מתייחס ליום 12.5.24, אז הנאשם יצר קשר עם טליע ומסר לו כי עליו להסיע תושבים זרים שאין בידם אישור כניסה או שהיה בישראל, אשר ממתנים לו בתחנת הדלק, אל שטח ישראל. טליע ויוסף העלו את תושבי האזור לאמבולנס והורו להם לשכב בחלקו האחורי על מנת להסתתר. טליע נהג באמבולנס ויוסף ישב לידו, כאשר שניהם לבושים במדי צוות רפואה ואורות החירום מהבהבים. כשהגיעו למחסום עופר, שוטר עצר את הרכב וביקש לערוך בו בדיקה שגרתית. יוסף וטליע אמרו לשוטר כי הם ממהרים לאירוע מציל חיים, וכשהשוטר עמד על דרישתו לבדוק את האמבולנס לבדיקה, התווכחו עמו וסירבו בתוקף לפתוח את הדלת האחורית. השוטר עמד על דרישתו לבדוק את הרכב וכך מצא בתוכו את הנוסעים שהסתתרו כשהם שכובים בחלקו האחורי של הרכב.

לאישום זה קדמו בזמן 4 אישומים נוספים המתארים 4 אירועים שהתרחשו במהלך חודש מאי 2024, ובכל אחד מהם נעשו ניסיונות להסיע 3 עד 8 שוהים בלתי חוקיים לתוך מדינת ישראל.

האישום השישי והאחרון בכתב האישום מתייחס ליום 27.7.24, אז יצר אדם בשם "יונס" קשר עם הנאשם וביקש ממנו להעביר תושבים זרים מכיוון שטחי האזור לכיוון ישראל. הנאשם נהג ברכב כשלצדו אדם נוסף והעלה לרכבו 3 תושבים זרים שאין בידיהם אישור כניסה או שהיה בישראל, על מנת להכניסם ליפו. באותן נסיבות, שילמו התושבים הזרים לנאשם סכום כספי בסך 5,050 ₪, אותו היה עליו לחלוק עם יונס.

בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) +29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ניסיון הסעת 3 תושבים זרים או יותר לפי סעיף 12א(ג)(1)א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), +סעיף 29(א) לחוק העונשין (6 עבירות), ניסיון לסיוע כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1)+12(4) לחוק הכניסה לישראל +סעיף 31 לחוק העונשין +סעיף 25 לחוק העונשין (6 עבירות), ניהול או ארגון שירותי הסעה לכניסה לישראל של תושבים זרים שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(6) לחוק הכניסה לישראל +סעיף 29(א) לחוק העונשין.

כתב האישום לא כלל הסכמה לעניין העונש, והצדדים טענו טיעוניהם לעניין זה באופן חופשי, לאחר שהוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן מתאר כי הנאשם בן 22, רווק, הבכור במשפחה שבה 5 ילדים. טרם מעצרו, התגורר בדרום השומרון עם משפחתו הסובלת ממחסור תמידי במצרכים בסיסיים ומוכרת לרווחה. אבי המשפחה לא עובד ומתקשה בתפקודו והנאשם מגן על אמו ואחיו מפני אלימותו.

הנאשם החל לסייע לאימו כלכלית כאשר היה בכיתה ב' ובכיתה ח' נשר ממסגרת הלימודים בשל המצוקה הכלכלית וההכרח לסייע בכלכלת הבית. הוא עבד בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים והניקיון ולדבריו, לפני מספר שנים קיבל אישור כניסה לארץ לחצי שנה ועבד בעיריית רמלה בעבודות ניקיון בשוק העירוני.

הנאשם הביע דאגה רבה למצב משפחתו מבחינה כלכלית, פיזית ונפשית בשל חששו מפני התפרצויות אביו והאלימות בה הוא נוקט.

מכיוון שהנאשם אינו אזרח או תושב ישראל, אין בידי המאשימה רישום פלילי אודותיו, אך לדבריו לא היה מעורב בפלילים בעבר.

ביחס לעבירות כאן, הנאשם לקח אחריות וביטא חרטה וצער. הוא שיתף שהכיר את שותפיו לעבירות בתחנת הדלק, כשפנה אליהם מיוזמתו לשם חיפוש עבודה. הם הציעו לו לחפש עובדים בשטח פלסטיני וליידע אותם בעת הגעתם לתחנת הדלת. הוא ידע כי העברת תושבים ללא היתר כניסה היא עבירה על החוק, אך לא יחס לחלקו במעורב זה מאפיינים של מעשה פלילי, מאחר שלא הכניס את העובדים לשטח ישראל.

שירות המבחן העריך שברקע לביצוע העבירות, מצוקה כלכלית קשה וההכרח לתפקד כראש המשפחה ומפרנס עיקרי בבית, מעבר לכוחותיו ובשלותו. בנסיבות אלה, צרכיו הבסיסיים נדחקו ואלה וגורמים נוספים הביאו ל"עיגול פינות" ממקום של הישרדות.

שירות המבחן עמד על גילו הצעיר של הנאשם, מחויבותו למשפחתו, היעדר מעורבות קודמת בפלילים, לקיחת אחריות על ביצוע העבירות, הפקת לקחים והיותו מורתע מההלך המשפטי וכן מעצרו הממושך לראשונה בחייו והרחקתו ממשפחתו וחשש מהענישה הצפויה, והעריך שכל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקומו. מאידך, הרקע האישי הקשה והמצב ההישרדותי בו הוא חי מביאים לנטייה לעיגול פינות ונקיטת פעולות לשם השגת מטרותיו כפי שבאו לידי ביטוי בביצוע העבירות.

בהתחשב במכלול השיקולים, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות עוברת חוק והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות להתנהגותו.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הוביל את ההתרחשויות בכך שהיה אחראי יחד עם אחר על איתור

השוהים הבלתי חוקיים שביקשו להיכנס לישראל וקושר ביניהם לשאר חברי חוליית ההסעה, תוך שהוא מעדכן עדכונים חיים מהשטח בזמן ביצוע העבירות.

הנאשם היה שותף להסעת מספר רב של שוהים בלתי חוקיים תמורת בצע כסף, ניצל את החסינות המוענקת לרכבי הצלה, השתמש לרעה באמבולנס בטענה שהוא בדרכו לאירוע מציל חיים, כאשר למעשה עסק בהסעת שוהים בלתי חוקיים.

הנאשם פגע בביטחון המדינה וזכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, וערכים אלה מקבלים משנה תוקף לאור המצב הביטחוני ומאמצי כוחות הביטחון והמשטרה למנוע כניסת שוהים בלתי חוקיים ולנוכח תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל וההחמרה שחלה בו.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים בכתב האישום: 32-15 חודשי מאסר לאישום הראשון, 30-16 לאישום השני, 24-12 לאישום השלישי, 18-8 לכל אחד מהאישומים הרביעי והחמישי ו-24-10 חודשי מאסר לאישום השישי.

המאשימה ציינה ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וביקשה למקם אותו ברף העליון של השליש **התחתון של המתחם ולהשית עליו 70 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, קנס שלא יפחת מ-10,000 ₪, התחייבות על פי שיקול דעת בית המשפט, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וחילוט הכסף שהתקבל בתמורה לביצוע העבירות, בסך 5,050 ₪.

ב"כ הנאשם טען מנגד כי כתב האישום מתאר אירועים קצרי מועדי בשתי תקופות קצרות, על פני שבועיים וכחלק מאותה התארגנות ולכן יש לקבוע מתחם עונש אחד ולא מספר מתחמים.

בפועל, הנאשם לא הכניס תושבי שטחים לתחומי ישראל, ובחלק מהאישומים ניסה לסייע בכך אך לא עשה זאת בפועל ולכן העונש צריך להיות שונה. הנאשם תפקד כסוג של סדרן במשך תקופה קצרה מאוד והסיכון הביטחוני לא התממש. הוא לא נטל חלק פיזי בהסעות וכתב האישום לא מתאר שעדכן את המעורבים בזמן אמת. העובדה שהמסיעים הציגו מצג שהם עוסקים בפעילות מצילת חיים, לא קשורה לנאשם, והנאשם ושאר המעורבים אינם מקשה אחת.

ביחס לתסקיר שירות המבחן, הסנגור טען שמדובר בתסקיר חיובי מאוד המשקף קבלת אחריות אותנטית, צער וחרטה של הנאשם והסיבה שלא הומלץ לנאשם על טיפול היא היותו תושב שטחים. הסנגור הוסיף כי האנשים שהנאשם היה שותף להכנסתם ארצה היו מורשי כניסה לישראל לפני המלחמה, אך בשל המלחמה, מצאו את עצמם במצוקה וללא יכולת לעבוד. מכל מקום, אין להפיל את המלחמה והשלכותיה על כתפיו של הנאשם שהוא בחור צעיר בן 22, שכל מה שביקש הוא להגן על משפחתו שנמצאת במצב קשה.

המעצר טילטל את הנאשם והוא חש אחריות וגעגועים למשפחתו. הקושי הכלכלי הוא שהביא את הנאשם לביצוע העבירות, ולמרות שהאפיק הטיפולי חסום בפניו בשל היותו תושב שטחים, יש לתת מקום לנושא השיקום, לרבות חריגה מהמתחמים.

מדובר בנאשם שזהו הרשעה ראשונה עבורו, ובשל מעצרו והיותו תושב שטחים הוא מורחק ממשפחתו וכיום מבין היטב את השלכות מעשיו ושגם אם אין כסף ללחם, לא עושים מעשים כאלה. בהתחשב בכך, בקשת המאשימה לכלוא את הנאשם ליותר מחמש שנים, אינה מוסרית ויש לגזור עליו עונש מתון.

לשיטת הסנגור, המתחם נע במקרה זה בין 15 ל-22 חודשי מאסר ויש למקם את הנאשם בחלקו הנמוך של המתחם, גם מבחינת חלקו בעבירות.

הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מתנצל ומצטער מכל הלב על מעשיו, הוא לא יחזור לבצע את העבירות ולוקח אחריו מלאה על המעשים, יש לו משפחה והוא נושא באחריות לפרנסתם.

דין והכרעה

הנאשם עבר על עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, אשר נועד להגן על גבולותיה של מדינת ישראל, על זכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ולהגן על אזרחיה מפני פולשים המבקשים לפגוע בשלומם, בביטחונם וברכושם.

כתב האישום כולל מספר אישומים, אולם כולם עוסקים בעבירות דומות ולמעט אחד מהם, הם בוצעו כחלק מאותה התקשרות עבריינית, בנסיבות דומות ובפרק זמן קצר. משום כך, מדובר באירוע אחד אשר הסתעף למספר עבירות הקשורות זו בזו בקשר הדוק ויש לקבוע במקרה זה מתחם עונש אחד, אשר יהלום את החזרה על העבירות.

נסיבות ביצוע העבירות כאן מלמדות שהנאשם חבר לשניים אחרים, ויחד הם קשרו קשר לעשות פשע-הכנסתם של שוהים בלתי חוקיים רבים לתוך שטחי מדינת ישראל. הנאשם והאחרים עשו שימוש ציני ומכוון ברכבי אמבולנס שנועדו להעניק טיפול רפואי, סיוע וחילוץ לחולים ופצועים במצבי חירום. הם ביקשו לנצל את הסיוע ההומניטרי שכוחות הביטחון מאפשרים לתושבי האזור, כדי להערים עליהם ולפגוע באזרחי מדינת ישראל. כאשר כוחות הביטחון ביקשו לבדוק את האמבולנס באחד האישומים, התעקש הנהג והאחר שלא לאפשר לבדוק את האמבולנס וטען שהוא בדרך לאירוע מציל חיים.

במרבית האישומים, הנאשם לא היה זה שנהג ברכב בפועל ולכן חלקו בביצוע העבירות שונה. שונה, אך לא מופחת באופן משמעותי. הנאשם היה זה שאיתר את התושבים הזרים שביקשו להיכנס לישראל, יצר קשר עם הנאשמים האחרים ומסר להם מי הם התושבים שעליהם להסיע. הנאשם תקשר עם הנאשמים שהסיעו את התושבים הזרים באמצעות יישומון הווטסאפ ובפועל ניהל וארגן שירותי הסעה לכניסה לישראל של כ-26 שוהים בלתי חוקיים. 3 מהם הסיע בעצמו כמתואר באישום השישי.

חומרת העבירות נובעת מעצם קשירת הקשר בין הנאשם לאחרים, הארגון, איתור הנוסעים מראש וההתכוננות של חברי החוליה להסעתם והכנסתם לישראל תוך הערמה על כוחות הביטחון ושימוש ברכבי אמבולנס שנועדו לסייע לחולים ולהציל חיים ופוטנציאל הנזק הנובע מכך- גבוה.

הנאשם ביצע את העבירות תמורת בצע כסף ולנגד עיניו עמד הרווח שיגרוף לכיסו בלבד כשהוא אדיש לסיכון ולפגיעה הנובעים ממעשיו.

עיתוי ביצוע העבירות, חודשים ספורים לאחר אירועי 7 באוקטובר, בעת שישראל נלחמת בטרור במלחמת חרבות ברזל וכוחות הביטחון עושים מאמצים כבירים להגן על שלום אזרחיה- מהווה נסיבה משמעותית נוספת לחומרה.

ההחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה בעקבות המצב הביטחוני המיוחד באה לידי ביטוי בתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, אשר נוסף להחמרה בענישה, קבע עונשי מינימום. בענייננו, מרבית העבירות שהנאשם הורשע בהן הן עבירות ניסיון, ולכן על פי סעיף 27 לחוק העונשין, לא חל העונש המזערי. עם זאת, תיקון החוק מעיד על המגמה בפסיקה בעת האחרונה להחמיר ולהשית ענישה מרתיעה בעבירות אלה.

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים האמורים כאן, לפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות ביצוע העבירות ולענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם את העבירות במקרה זה נע בין 22 ל-46 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לענישה נלווית.**

העונש המתאים

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו במסגרת הסדר טיעון, ובכך לקח אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

הנאשם אדם צעיר בראשית חייו ואין לחובתו עבר פלילי קודם.

תסקיר שירות המבחן מלמד שהנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות וביטא חרטה וצער. הנאשם מבין כיום את הפסול שבמעשיו, וכי חלקו בביצוע העבירות היה פסול וחמור והוא הפיק לקחים ממעורבותו בעבירות. דברים אלה באו לידי ביטוי גם בדברו האחרון לפניו, כאשר אמר שלא ישוב לבצע מעשים דומים.

נסיבות חייו של הנאשם מורכבות ואין ספק שיש להן השפעה על ביצוע העבירות. הנאשם גדל במשפחה שסובלת ממצב כלכלי קשה וממחסור במצרכים בסיסיים ואב המשפחה לא מתפקד. כתוצאה מכך, כבר בילדותו נאלץ הנאשם לקחת חלק בפרנסת המשפחה ולכך נוסף תפקידו כמגן על אמו ואחיו מפני אלימותו של אביו. בנסיבות אלה חיפש הנאשם מקור פרנסה וכך חבר לנאשמים האחרים ויחד ביצעו את העבירות המתוארות.

הנאשם מצא בעיסוק בהסעת התושבים הזרים מקור פרנסה, אך ניכר שהשלכות ביצוע העבירות עליו כיום, הביאוהו למסקנה שהפשע אינו משתלם.

בעקבות ביצוע העבירות, הנאשם נעצר למשך תקופה משמעותית, וכך הורחק מבני משפחתו והוא נותר ללא יכולת לסייע להם מבחינה כלכלית ולהמשיך לתפקד כמי שדואג לצרכיה הנוספים של המשפחה.

בנוסף, מעצרו לראשונה בחייו, לצד חששו מהענישה הצפויה לו תרמה להבנת השלכות הפשיעה

והעבריינות.

בהתחשב במכלול נסיבות אלה, הרי שיש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. הדבר עולה בקנה אחד גם תוך התחשבות בעקרון האחידות בענישה בענייננו, שכן על שותפו של הנאשם לעבירות, יוסף רביע, הושתו 24 חודשי מאסר בגין כתב אישום זה (לכך נוספו חודשי מאסר נוספים בגין תיק נוסף שצורף).

סוף דבר

סיכומי של דבר, נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. עשרים וארבעה (24) חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.**
 - 2. שישה (6) חודשי מאסר אשר לא ירצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וכל אחת מהעבירות הנוספות שבהן הורשע, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
 - 3. שלושה (3) חודשי פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה אשר יימנו מיום שחרורו ממאסרו.**
 - 4. שישה (6) חודשי פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה, אשר לא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו.**
 - 5. קנס בסך 10,000 ₪ אשר ישולם עד יום 1.9.2025 או 60 ימי מאסר תחתיו.**
 - 6. הנאשם מתחייב בסך 10,000 ₪ שלא לעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע בהן הורשע הנאשם וזאת במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין והתחייב.**
 - 7. סכום בסך 5,050 ₪ אשר נתפס בחזקת הנאשם - יחולט.**
- זכות ערעור לבית המשפט מחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ה, 06 יולי 2025, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.